

usaglig form for informationssøgning, som der slet ikke er hjemmel til.

Det er derfor, jeg siger, at jeg sådan set mener, at en række af de problemstillinger, der trækkes frem, er afklaret allerede med den eksisterende lovgivning og med den teknologi og de regler, som jeg for et øjeblik siden gjorde rede for.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig klar over, at medarbejderen ikke vil have en legitim adgang til at søge oplysninger fra det sociale område, hvis vedkommende søger om noget på det tekniske område. Men det, vi har spurgt til, og som vi endnu ikke helt har kunnet få overblik over eller få svar på fra ministeren, er, hvordan man forestiller sig det rent praktisk. Hvis medarbejderen i borgerservicecenteret skal have adgang til de forskellige registre for at kunne svare både dem, der vil spørge om noget teknisk, og dem, der vil spørge om noget socialt, hvordan sikrer man sig så, at medarbejderen kun kan gå ind, når det er relevant, og når der er en legitim adgang? Er det ved borgerens samtykke med en digital signatur? Er det ved at skulle ringe op et sted og få et samtykke? Er det ved at skrive ned hver gang, hvorfor det var nødvendigt at gå ind? Hvordan forestiller man sig helt konkret at vi sikrer, at medarbejderen kun går ind, når det er relevant?

Vi ved, at der ligger den der store nysgerrighed, og at der er en risiko for misbrug, og vi ønsker den størst mulige beskyttelse i forhold til de følsomme oplysninger.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Men så er vi ovre i en diskussion, der handler om, hvad balancepunktet mellem tillid og kontrol er, og hvordan man kan ibrugtage moderne teknologi og logningssystemer m.v. Den diskussion tager jeg også gerne, for så er vi allerede kommet et skridt videre, så er vi nemlig kommet det skridt videre, at man nu ikke længere – kan man sige – beklikker regeringens motiver, altså forsøger at sælge det billede, at vi slet ikke kerer os om det her. Det gør vi.

Jeg har bare en grundlæggende anden indfaldsvinkel. Vi kan som eksempel tage en medarbejder i en enhed ude i kommunen, der er dedikeret den her opgave, for hvem det er en kernekompetence at betjene borgerne med en flæthed af opgavetyper; når det ved lov er reguleret,

hvordan man skal håndtere de personfølsomme oplysninger, og når man ved hjælp af moderne teknologi kan sikre sig, at man logger de træk, der er på det, så er min naturlige reaktion ikke den at sige, at så vil vedkommende nok i øvrigt bare for nyfigenhedens skyld, eller hvad det nu kunne være, almindelig nysgerrighed, sidde og surfe i de der registre. Det er altså ikke min indfaldsvinkel.

Men jeg kan forstå, at den form for tillid, jeg her nærer til de offentligt ansatte, deler jeg ikke fuldt ud med fru Line Barfod, og derfor må vi jo så også i udvalgsarbejdet se på, hvordan den tillid kan krydres med kontrol af fornødent omfang, sådan at fru Line Barfod også ender op med at kunne se perspektivet i det her.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 66: Forslag til lov om ændring af lov om Begunstigelser for en Kreditforening af Kommuner i Danmark. (Konsekvensrettelser som følge af kommunalreformen).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 24/2 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Leif Mikkelsen (V):

Jeg skal ikke tage meget af Folketingets tid.

Der er tale om en tilpasning, sådan at regionerne får samme muligheder, som amterne har i dag, for lånoptagelse i det, vi i daglig tale kalder Kommunekredit, og derfor er det en conse-

kvensrettelse af kommunalreformen og intet som helst andet. Der er ikke nogen substansændring, ud over at regioner altså får samme adgang, som amter har i dag.

Venstre kan støtte forslaget.

Ole Stavad (S):

Vi har talt sammen i oppositionen. Ministeren har et par gange her i løbet af dagen sagt, at det ikke er egnet til forhandling her. Men vi vil gerne fra en samlet opposition strække hånden frem og vise vores gode vilje, og derfor skal jeg på en enig og samlet oppositions vegne sige: Vi agter at stemme for det her forslag og håber, at ministeren skriver det på den konto, der så også skal udlignes, når vi mødes på et senere tidspunkt.

Kl. 21.20

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Poul Nødgaard som ordfører.

Poul Nødgaard (DF):

Man må jo sige, at det er et af de meget lette forslag i forbindelse med kommunalreformen. Der er ganske enkelt tale om, at ordet regioner skal sættes ind i loven, så de også kan låne i Kreditforening af Kommuner i Danmark.

Man kan så håbe, at det ikke bliver i særlig stort omfang, de skal låne, men det vil jo kun tiden vise. Som Storm P. sagde, er det svært at spå om fremtiden, og det er det også her, men lad os håbe på, at det ikke bliver i stort omfang, der skal lånes penge.

Det er en konsekvensrettelse, og den kan Dansk Folkeparti fuldt ud tilslutte sig.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Så er den næste ordfører hr. Christian Wedell-Neergaard.

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Lovforslaget er en konsekvensrettelse af det nu gældende grundlag for Kreditforening af Kommuner i Danmark. Formålet med forslaget er at give Kommunekredit mulighed for at yde lån til regionerne på samme vilkår som til kommunerne, således at regionerne får de samme lånefinansieringsmuligheder som de nuværende amter.

Kommuner og regioner vil hæfte solidarisk og opnår gennem Kommunekredit meget favorable lånetilbud. Der bliver nok mindre behov

for det, end der er i de nuværende amter, men vi kan støtte denne adgang til at tage lån i Kommunekredit.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil gerne kvittere for de meget positive meldinger, der er kommet til dette lovforslag, og for udsigten til, at et enigt Folketing nu kan finde sammen om at støtte dette forslag.

Jeg er selvfølgelig lidt ked af, at hr. Poul Nødgaard oven på hr. Ole Stavads glimrende ordførtale tegnede et billede af, at det skulle være særlig nemt at nå til den konklusion, at alle kunne bakke op omkring det. Jeg noterer det selvfølgelig på scorebrættet som det første af nu i alt 49 lovforslag, som det er lykkedes at samle bred parlamentarisk opbakning til.

Så skal jeg selvfølgelig spare Folketinget for min egen personlige ærgrelse over, at det alligevel er nødvendigt, for vi står jo altså her med et stykke lovgivning, der har holdt i fuldstændig uændret form siden den 19. marts 1898. Så på sæt og vis er det jo egentlig lidt synd, at vi nu er kommet dertil, hvor vi er nødt til at justere på loven. Men når det nu så galt skal være, er det jo rart, at vi kan gøre det skulder ved skulder i et enigt Folketing. Mange tak for det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 70:

Forslag til lov om regional statsforvaltning.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 24/2 2005).

Lovforslaget sættes til forhandling.